

De Pedaleur

WTC MAARSEN

KL2000 Tweewielers

De fietswinkel van Bisonspoor

Uw adres voor

- **Gazelle**
- **Batavus**
- **Sparta**
- **Sensa**

- **Vakkundig reparaties en onderhoud**
- **Onderdelen en accessoires voor Race en ATB**

KL2000 Tweewielers
3606 KG Maarssen

Bisonspoor 1058
0346-574770

www.kl2000.nl

WTC- MAARSSSEN

Opgericht 20 december 1982

Rabobank 3401.81.923

IBAN nummer: NL67 RABO 0340 1819 23

www.wtcmaarssen.nl

Jaargang 29, no. 3, 2013

Inhoudsopgave

Blz. 5 : NTFU
Blz. 6 : Van het bestuur
Blz. 7 : Van de redactie
Blz. 8 : Service
Blz. 10 : SanFloraine/Katharen-Baskenroute

Blz. 14 : Snelle gezellige groep
Blz. 16 : Sur Place
Blz. 24 : Olink ATB Oliebollenrit
Blz. 25 : Bormio 2000 + 13
Blz. 38 : Oudejaarsborrel

Blz. 39 : De eerste vuurdoop
Blz. 43 : Pats Boem
Blz. 46 : Fietsweek 2014
Blz. 48 : Aparte koppeltijdrif
Blz. 50 : Recept tip
Blz. 51 : MH2D Stockem

Bestuur

Voorzitter

Jurgen Visser – tel. 06-25074224

Laan van Chartroise 130

3552 EZ Utrecht

E-mail: voorzitter@wtcmaarszen.nl

Secretaris

Geert Datema – tel.0346-568353

Piet Heinstraat 96 – 3601 TB Maarssen

E-Mail : secretaris@wtcmaarszen.nl

Penningmeester

Jeroen Bouman

tel.0346-551036 - 06-53364555

Buitenweg 10 - 3602 PS Maarssen

penningmeester@wtcmaarszen.nl

Leden

Maarten Borst

Toercommissie

Teun van Es & Henk van Zelm

Redactie Pedaleur

Teun van Es

&

Herman Eijgelshoven

Tel. 0346-566559

Tel. 0346-562318

Valkenkamp 445

van Lingelaan 114

Maarssen

Maarssen

E-mail: pedaleur@wtcmaarszen.nl

Stilzwijgende verlenging lidmaatschap blijft mogelijk.

Met ingang van 1 december 2011 is stilzwijgende verlenging van lidmaatschappen bij de wet verboden en is de opzegtermijn van abonnementen teruggebracht tot maximaal drie maanden.

Voor verenigingen is echter een uitzondering gemaakt.

Voor verenigingen en dus ook sportverenigingen wordt een verbod op automatische verlenging van het lidmaatschap niet wenselijk geacht, aangezien sportverenigingen veelal een jaar vooruit moeten plannen.

Stilzwijgende verlenging van het lidmaatschap voor een jaar blijft mogelijk voor verenigingen indien het lid niet opzegt.

Verenigingen dienen de leden wel de noodzakelijke informatie met betrekking tot opzegging van het lidmaatschap eenvoudig te verschaffen.

Heeft de vereniging een website, dan dient de informatie over de opzegging opvallend op de hoofdpagina van de website te staan, heeft de vereniging (ook) een ledenblad, dan dient de betreffende informatie (ook) op één van de eerste drie pagina's te staan.

De leden hoeven dus niet jaarlijks persoonlijk een brief te krijgen waarin gevraagd wordt of zij nog lid willen blijven.

Bron: NOC*NSF

Van het bestuur,

De laatste Pedaleur van het jaar geeft aan dat het wielerseizoen voorbij is. 2013 werd gekenmerkt door een koude start van het seizoen en een heerlijke zomer.

Als club hebben we vaak mooie tochten gemaakt. Er stonden altijd veel mannen (helaas nog weinig vrouwen) op het Harmonieplein te trappelen wanneer ze nu “eindelijk” mochten vertrekken.

Het rondje Soest op zondag is al meerdere keren vervangen door andere mooie tochten naar onder andere Gouda of langs de lek naar Wijk bij Duurstede. Verandering van spijs doet eten. Dat geldt zeker ook voor wielrenners. De koffie met appelgebak in Gouda en Wijk bij Duurstede smaakte ook goed.

De club activiteiten zoals weekend Limburg tijdens de Mh2D en de Ruud's koppeltijdrit hadden een aardige opkomst en waren erg gezellig. In deze Pedaleur staan verslagen van deze activiteiten.

Naast deze zomerse meevallers hebben we als club ook een kleine tegenvaller: We rijden nog een extra jaar in de huidige clubkleding, daar we momenteel nog sponsors aan het zoeken zijn.

Nu het kouder en natter wordt zullen de meeste clubleden hun racefiets na een uitgebreide vertroetelbeurt hoog in de schuur gehangen hebben en wellicht de mountainbike naar voren gehaald hebben of zullen vaker naar spinning gaan. Op de website kan je zien dat er enkele afspraken zijn om met de MTB te gaan rijden. Ons advies is om maar vaak met de MTB op stap te gaan zodat je met oudjaar goed getraind met de Olink Oliebollen toertocht mee kan doen.

Veel sport plezier en leesplezier.

Het bestuur

Van de redactie,

Bij de vorige Pedaleur spraken wij van de zomer Pedaleur.

Inmiddels ligt voor jullie alweer de herfst/winter editie.

Dit derde nummer is tevens het laatste nummer van 2013.

Maar het is een nummer dat er wezen mag, met bijna 60 pagina's.

Dit komt natuurlijk door het aanleveren van soms onverwachte leuke stukjes wat voor het slagen van een clubblad onontbeerlijk is en door de redactie zeer op prijs word gesteld.

Langzaamaan wordt de racefiets ingeruild voor de ATB.

Overigens, een discipline die door menigeen leuker word gevonden dan de racefiets.

Door de entourage van een bos in herfstkleuren en het rijden door zo'n halve meter bladerdek word door menigeen de nattigheid en blubber op de koop toe genomen.

En straks misschien weer met een groep van ruim 25 deelnemers aan de Olink oliebollen ATB rit. Door het bos karren geeft ook altijd weer een speciaal gevoel.

Mits je tijdens de oudejaarsborrel met petje op petje af niet te diep in het glaasje hebt gekeken en alles voor die tijd weer volledig is opgeklaard.

Kortom de redactie is blij met de aangeleverde stukjes die dan ook bij deze Pedaleur weer bijdragen in een leuk en leesbaar blad.

Teun en Herman

Sponsor van de Pedaleur

Impress is een uitvoerend bedrijf voor marketing services zoals direct mail, digitaal printen, fulfilment en web2print solutions.

Ook richten wij cross media campagnes in en hebben onze eigen productlijn gepersonaliseerde kaarten / kalenders en visitekaartjes, zie onze websites :

www.postmijnkaart.nl www.kalendersite.nl

www.visitekaartjes.eu

Service met een hoofdletter

Net voor de zomer had ik nieuwe buitenbanden gekocht. Op zich niets bijzonder, ware het niet dat ik meteen het gevoel had dat mijn fiets heen en weer zwalkte, terwijl ik toch geen alcohol op had. De banden hadden een witte strook die niet gelijkmatig op de band zat, waardoor bij het draaien de band optisch heen en weer ging.

Vaak werd er tijdens een clubtocht geroepen “je hebt een slag in je wiel”, “je band ligt er niet goed op”.

De fietsenwinkel Markerink (Plesmanlaan, Maarssen) waar ik de banden gekocht had, heeft nog gecontroleerd of de banden er recht oplagen. Nadat hij er met zijn timmermansoog naar gekeken had en de banden nogmaals er op gelegd had, bleef ik het gevoel houden dat de banden niet uitgelijnd waren.

Daarom heb ik een emailtje naar Schwalbe gestuurd en nadat ik ook de banden had opgestuurd kreeg ik de melding dat ik nieuwe banden zou krijgen.

Op mijn verzoek kreeg ik geheel zwarte banden ipv banden met een witte streep. Na enkele dagen kreeg ik een hele grote doos waarin de twee bandjes zaten. Volgens mij was die verpakking milieu-technisch niet echt verantwoord.

Ik vind het wel een enorme Service van Schwalbe dat ze mij nieuwe banden geven , ondanks het “maar” banden van het instapmodel *Lugano* zijn.

Jeroen Bouman

Rijwielpaleis **BILTHOVEN**

Koperwieklaan 1, Bilthoven

Tel: 030 - 2280713

www.rijwielpaleis.nl
evert@rijwielpaleis.nl

FETHERLIGHT

cannondale

GIANT

Waarin

Wij

Ons

Onderscheiden

Persoonlijke service en voorlichting

Duidelijk merkenbeleid

Kennis en ervaring op racefiets en ATB gebied

Wijzigingen op uitvoeringen, custom building bespreekbaar

Ervaren monteurs om elke wens, reparatie en tuning te verzorgen

L'etape SanFloraine en de Katharen-Baskenroute

Deze zomer hadden Hilco en ik een mooi compromis gesloten, waarbij onze beide fietswensen konden worden ingewilligd. Hilco had goed getraind bij de club en wilde zich weer eens meten in een leuke Franse cycloportieve.

Zelf had ik nauwelijks op de fiets gezeten, maar ik had wel zin in een fietsvakantie. Zo togen wij begin augustus richting Frankrijk met als eerste doel de Auvergne, omgeving **Murat**.

In en achter de auto bevonden zich twee ATB's en een racefiets.

Twee jaar geleden waren we daar al eens geweest om deel te nemen aan hetzelfde evenement, L'etape SanFloraine en dat was goed bevallen (voor details zie www.etape-sanfloraine.fr).

Prachtig gebied, lekker klimmen, leuke organisatie en vooral Franse deelnemers. Op de zaterdag voorafgaand aan de rond werd een heuse proloog gehouden, dit was een korte steile klim van 1,1 km. Net echt.

Hilco had mooi een week om zich voor te bereiden en verschillende klimmen uit het parcours te verkennen. We stonden op een prima camping in Murat, een goede uitvalsbasis voor enkele prachtige fietstochten in het voormalige vulkaangebied, met namen als Puy Marie, Pas de Peyrol (1582m) en le Plomb du Cantal (1385m).

Voor het tweede deel van onze vakantie verplaatsten we onszelf naar **Narbonne**, een oud stadje aan de Aude. Daar was voor ons het startpunt van de Katharen-Baskenfietsroute, een route van zo'n 600 km van de Middellandse zee naar de Atlantische oceaan via de Pyreneeën.

De route gaat langs de Franse kant van deze bergketen en maakt gebruik van brede oost-west dalen, waardoor je de extreme cols mijdt en wel voortdurend uitzicht houdt op de prachtige (besneeuwde) toppen van de Pyreneeën. Eindpunt is de Franse surfstad **Biarritz**.

De dragers werden op de ATB's gemonteerd. Er werden 8 fietstassen ingepakt en Hilco zocht een goede plek om de auto een kleine 2 weken achter te laten. De grote tent werd vervuild voor onze 'coffin'tent. Even weinig luxe, maar alles paste gelukkig. De verwachting was dat we er zo'n 8 tot 10 dagen over zouden doen. Het weer was ons goed gezind en zo stapten we op dinsdag 13 augustus op onze kleine tanks.

Via het Canal du Midi (net zoiets als het Stadskanaal ;), geboorteplaats van de auteur, red.) reden we het Kathareng gebied in. Onze eerste etappe zou eindigen in de prachtige vestingstad **Carcassonne**, alwaar we al snel een camping vonden.

Via uitgestrekte wijngaarden en stijgend door bossen vervolgden we onze weg naar **Montségur** (1207m), het letterlijke en figuurlijke hoogtepunt van de hele route.

Dit is de plek waar de 200 overgebleven Katharen op de brandstapels stierven. De klim ernaartoe was zeker pittig en we waren blij met de kleine camping net onder de col en het dorpje. De volgende ochtend restte ons het laatste stuk naar de col (toch nog 2 kilometer) en vervolgens een pittige wandeling naar de ruïne op de top van de berg. Deze klim was zeker alle moeite waard. Niet zozeer vanwege de ruïne, maar wel voor het uitzicht.

Inmiddels was het 15 augustus, een feestdag voor de Fransen. Via een bosrijke omgeving klommen we via mooie, autoluwe weggetjes naar een soort route de crete, die voor prachtige panorama's zorgde. We belandden in het stadje **Foix**, waar opnieuw een mooi kasteel hoog boven de stad uittorende. Het bezoek met rondleiding in het Frans aan dit bouwwerk was zeker de moeite waard.

Via **St. Bertrand** fietsten we door weinig bewoond gebied naar **Bag-nères de Bigorre**, mij van naam bekend door de Tour de France, waar we onze tent opzetten. De volgende ochtend ging de route verder naar bedevaartsoord **Lour-des**, waar wij op zondag om koffietijd arriveerden.

Mooie timing. Rondsjouwen in Lourdes is echt een belevenis! Wat een volk komt daar op af en wat een prullaria worden daar verkocht! Nog nooit zoveel rolstoelen, zusters en bedden bij elkaar gezien. Er werden verschillende diensten gehouden op het grote terrein bij de grot. Gelukkig hoefden we hier geen camping te zoeken, want die zagen er bomvol uit.

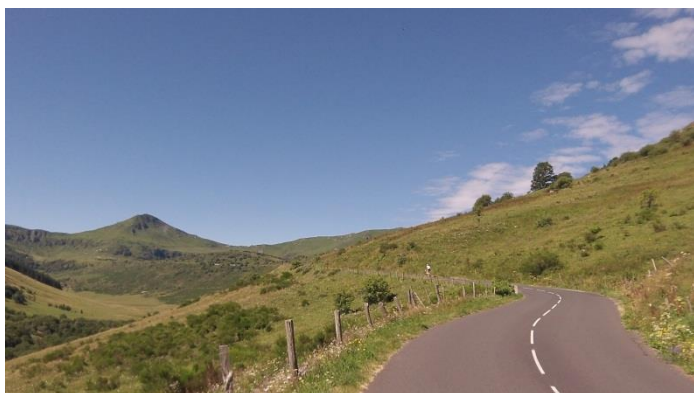
Via het eerste Baskenstadje **Mauléon** reden we het Franse Baskenland binnen. Aan de huizen met de donkerrode luiken en kozijnen en de 2-talige plaatsnamen in een vreemd, hoekig schrift was dat al opgevallen. Hier begon het echt te regenen. We besloten op zijn Frans eens een 'menu du jour' te nuttigen tussen de middag. Daar waren we wel even zoet mee. Toch bleef het regenen die middag, zodat we verder fietsten en op zoek gingen naar een Gite d'Etape. Die vonden we in een klein dorp, waarvoor de sleutel afgehaald kon worden bij de burgemeester. Voor 10 euri per persoon hadden we prettig appartement tot onze beschikking. Hier kruist ook de weg naar Santiago de Compestela, te zien aan een toegenomen aantal wandelaars in de omgeving.

Op dag 8 daalden we af naar **Biarritz**. Missie geslaagd! We tikten de zee aan, dronken koffie en een biertje en gingen op zoek naar een slaapplek. Het bleek echter nog een crime om een geschikte camping te vinden. Alles was 'complet'. Zelfs voor 2 afgepeigerde fietsers met een klein tentje was geen plek.

Pas bij camping nummer 7 (inmiddels 10 kilometer onder Biarritz) hadden we geluk, die had nog wel wat ruimte.

We konden pas op donderdag vertrekken per trein, dus we 'moesten' onszelf nog een dag in Biarritz vermaken. Geen probleem. Leuk om te kijken naar de golfsurfers en de hele cultuur daaromheen. En zo stapten we vervolgens om 6 uur 's ochtends in de trein om terug te keren naar Narbonne. Onze auto stond er gelukkig nog en mankeerde niks. Onze terugreis ging beginnen. We hadden nog een dag over, daarom reden we opnieuw via de Auvergne (St. Nectaire) terug.

Hier heeft Hilco nog een mooie tour gemaakt op zijn 'snelle' fiets.

Voor meer informatie over deze route, zie www.fietskaartinformatiestichting.nl

Mendel Koolhof

De snelle gezellige groep

Zondag 1 september.

Net wakker. 13 graden, nauwelijks zon. Zal ik wel of niet gaan fietsen? Mijn wil overwon gelukkig mijn luiheid.

Op het Harmonieplein stond een grote groep wielrenners gereed om het vakantie vet er af te gaan fietsen.

Al snel hoorde ik dat we via Almere naar Soest zouden rijden. Dat is een mooie route langs de Vecht en door het Naarderbos over de brug naar Almere. In Flevoland hadden we de wind flink mee op de dijk van de Stichtse – naar de Hollandse brug. Over een traject van ruim 10 km hebben we goed van de wind geprofiteerd. De topsnelheid was 49,6 km/u, en dat voor de langzame groep! De Hollandse brug op en daarna tegenwind was even afzien. Direct na de brug konden we even uitrusten omdat er een leuke band was.

Via de mooie wegen door het Gooi, (langs Huizen, Eemnes en Baarn) kwamen we langs het optrekje van de voormalige koningin Juliana. Daarna was er koffie in het clubhuis van WTC Soest.

Gelukkig was onze stamtafel vrij. Veel jongens toonden hun nieuwe speeltje. Altijd leuk zo'n fietsnavigatie. Ongelooflijk wat je er mee kan.

Na het koffie drinken zijn we nogmaals langs het paleis Soestdijk naar Lage Vuursche gereden. Daar stonden enkele mensen rondom het graf van de onlangs overleden prins. Het was minder druk in het dorp dan ik verwacht had. Ondertussen was een wielrenner bij ons komen rijden, die ongeveer hetzelfde rondje aan het rijden was, echter met start- en eindpunt Almere. Via Hollandse Rading en Westbroek zijn we weer terug naar Maarssen gereden.

De gemiddelde snelheid lag op 29,8 km/uur. Best snel voor de langzame groep, waarbij normaliter de maximale snelheid op 32 km/uur ligt. Zo'n gemiddelde klinkt best stoer. Het gaf me een goed gevoel waarop ik de rest van de dag kon teren. Ik was blij dat ik toch was gaan fietsen.

Route: <http://app.strava.com/activities/79131451>

Jeroen Bouwman

De haan tweewielers, een begrip sinds 1905

Tweewielerspecialist "de Haan" meer dan 100 jaar speciaalzaak in tweewielers

*Ik verkoop graag Gazelle fietsen
omdat ik een vakfanaat ben, net
als de constructeurs van Gazelle.*

*Hun voorkeur voor onderhoudsvrije
en duurzame lichtgewicht
materialen spreekt mij aan.
Bij ons kunt u het ontdekken.*

Gazelle maakt fietsen beter.

Nassastraat 105

3601 BD Maarssen

Tel. 0346-561615

Sur-Place

Interview Hans van Minnen

“Vergeet je tegenvallers snel”

Jeugd

Ik ben geboren in oktober 1952 in Vlaardingen onder de rook van Rotterdam (010). Toen ik vier jaar was, zijn we naar Amsterdam (020) verhuisd; naar Amsterdam Nieuw-West. Ik heb in Amsterdam een leuke jeugd gehad. Met o.a. in West wonende Molukse kinderen heb ik lang vriendschap gehad. Van de jaren zestig heb ik maximaal genoten. Het waren wilde, woelige tijden.

Het waren de jaren van de Pleiners, de Dijkers en later de Provo's. Bij de Sloterplas waren soms knokpartijen tussen beide groepen.

Ook nog in een Kreidler groep gezeten (lekker klooien aan je Kreidler en opvoeren om zo hard mogelijk te gaan) .

Ik voelde me niet echt verbonden met de Pleiners of de Dijkers.

Met vijftien jaar mocht ik van mijn ouders uit gaan. Met mijn vrienden gingen we vaak naar Zaandam / De Showboat. Die bootclub bestond uit drie verdiepingen; hoe lager, hoe ruiger de muziek en het leven. Ik heb daar vele bands zien optreden.

Opleiding en werk

Na de openbare lagere school ging ik naar een Christelijke Mulo. Het was een school met een heel strenge aanpak. Ik heb hier de A en B opleiding gevolgd. Daarna ben ik naar de Christelijke Detailhandelsvakschool gegaan, waar ik het vak en de liefde voor fotografie / designontwerper heb gekregen. Op deze school gaf de bekende fotograaf Meijer les, die mij de richting van de reclame op stuurde. Ik ben toen naar het Grafisch Lyceum in Amsterdam gegaan en ben daar de opleiding tot vormgever gaan volgen met daarnaast nog buitenschoolse cursussen. Tijdens de in het 3^e jaar te volgen stageperiode bij de Holding De Telegraaf ontmoette ik de toentertijd invloedrijke ontwerper/designer Hans Buis. Deze werkte o.a. voor de Telegraaf en diverse adverteerders. Ik mocht bij hem in zijn Studio werken. Na een stevige inwerkperiode en opgedane ervaringen ben ik een freelance studio begonnen, zodat ik bij kon verdienen als student.

Een van de mooie klussen was het ontwerpen (samen met Hans Buis) van de sigarendoosjes van Agio, welke jarenlang zijn gebruikt.

Tijdens mijn stage heb ik veel bekende mensen ontmoet die mij een grote stap in de goede richting hebben gegeven; waaronder Henk van der Meijden (Privé). In die tijd is de basis gelegd voor mijn werkzame leven met het motto:

“keihard werken, grijp de mogelijkheden, doe op de juiste manier zaken, wat je in je hoofd hebt en wat goed voelt, uitvoeren en doen”.

Later heb ik bij diverse Internationale Reclames Bureaus gewerkt als vormgever / manager met daarnaast nog een eigen zelfstandige studio / ontwerp bureau.

Later was ik alleen nog werkzaam voor mijn eigen zelfstandige reclame/productiebureau, waar vooral gewerkt werd voor de auto-industrie (VW, Renault, Lancia), voor de kleding- en de modebranche (Bad Boys, Society Shop) en voor de cosmetica (L'Oreal, Nini Ricci, Cosparfrance etc) en voor de Media (SBS, NOS, Veronica).

Een paar jaar geleden kreeg ik mijn eerste hartinfarct (verstopte linker hartkransslagader); stent geplaatst. Ik ben het toen wat werken betreft rustiger aan gaan doen. Na opnieuw wat klachten werd een tweede verstopte hart-

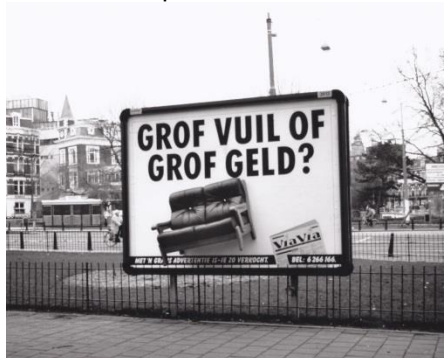
kransslagader (nu rechts) ontdekt. Ik wilde toen meteen geholpen worden. De cardioloog wilde niet maar ging na enig aandringen overstag. Vijf minuten nadat de stent erin was gezet, voelde ik me al stukken beter. Tussendoor heb ik ook nog mijn tussenwervel gebroken waarvan een stukje op mijn zenuw bleef liggen; een paar maanden plat gelegen. Toen vond ik het wel allemaal mooi geweest en heb na mijn revalidatie de keuze gemaakt om te stoppen met werken. Vanaf juni ben ik nu helemaal gestopt. Met de rug gaat het nu ook beter.

Met één hoerenkast de hele wereld rond

In de jaren tachtig, dus vóór het digitale tijdperk, was ik werkzaam bij een van de opgerichte reclame bureaus. Vóórdat Marktplaats ontstond, bestond er een geel krantje voor tweede hands artikelen; ViaVia. Dat krantje werd in meerdere Europese landen uitgebracht. Dat gele krantje moest je kopen.

In Nederland liep dat nog niet goed genoeg. Wij kregen de opdracht om de verkoop ervan te verhogen. We gingen brainstormen en besloten om een echt fysiek tweede hands bankstel op een billboard te plaatsen.

We gingen dus praten met het buitenreklame bedrijf Publex; een grote onderneming van billboard reclames. De actie was om op de billboards echte huiselijke goederen te bevestigen; o.a. bank, tafel, stoelen, kinderledikantje etc, etc.

Die spullen werden vaak 's nachts van de BillBoards gejat. Zo ook het Billboard met een bank op het Leidseplein. We schakelden de Telegraaf in en die kopte: "Bank beroofd op het Leidseplein".

Andere kranten maar ook radio en tv maakten er melding van. In de ViaVia boden zich ook vrouwen van lichte zeden aan. We waren jong, schrokken voor niets terug en vonden dat we hier ook iets mee moesten doen.

We kwamen op het unieke idee om een echte hoerenkast in een billboard op het Weteringcircuit te plaatsen. Dat was het drukste verkeersknooppunt van Amsterdam. We dachten eerst om echte hoertjes in de kast te plaatsen, maar dat lukte ons niet ondanks vele gesprekken. Toen hebben we besloten om twee nephoertjes in te huren. Na wat selectie vonden we twee goed gebekte fysiotherapie dames uit Rotterdam, die zich niet schaamden en niet bang waren om deze act te doen.

Het werd een enorm landelijk succes. Op de tweede dag stopten er twee grote zwarte auto's en wij dachten: stront aan de knikker. Uit de tweede auto stapte een kleine man op ons af en vroeg: "van die reclame klopt geen reet, wie hebben dat gedaan". Ons antwoord; "ja, wij", maar wie bent u?". Het was Freddie Heineken himself. Hij had uit zijn werkkamer aan het Frederiksplein het Billboard en de oploop gezien en was nieuwsgierig. Heineken: "er zit geen sticker van Heineken op het raam en er staat geen glas heerlijk helder Heineken op de wasbak". Toen begon hij te lachen. "Jongens goed gedaan".

Jullie verdienen een prijs maar regel wel even een sticker en het biertje". Toen stapte hij in de auto en verdween. Een week later nam hij weer contact met ons voor een gesprek. Na Heineken kwamen echter de protesten van de feministen en toen al van de moslimgroepen.

De feministen begonnen de hoerenkast te bekogelen met alles en nog wat. Na gesprekken met deze 2 groepen is toen besloten de actie nog 1 week (ipv 5 weken) door te laten lopen. Door al dat gedoe was er zoveel media op deze reclame-uiting gedoken, dat journalisten van kranten, de landelijke dagbladen, weekbladen (Panorama, Nieuwe Revu), vele buitenlandse kranten en tv-stations uit allerlei landen ons wilden interviewen. We kregen zelfs verzoeken vanuit Japan! Dit was een nog nooit eerder vertoonde actie; met één billboard reclame zijn we toen de hele wereld overgaan; tsjakka.

Verliebt, verloft, verheiratet

Ik ben in juli 1975 getrouwd met Martilla. (Nummer 1 in de hitparade waren toen If You Go van Barry & Eileen en Stand By Your Man van Tammy Whynette; dit terzijde). Martilla heb ik in 1969 leren kennen bij een Radio Veronica feest in de oude Rai. Ik vond haar direct hartstikke leuk en zorgde er voor dat ze me steeds zag. Martilla: "hij liep maar achter me aan".

Op een gegeven moment klikte het. Samen zijn we heel vaak naar de muziekfeesten in Amsterdamse gelegenheden en het Vondelpark gegaan. Hier traden bekende Nederlandse en internationale bands op (o.a. Van Morrison, BB King en Cuby and the Blizzards).

Voordat we trouwden hebben we eerst samengewoond in de toen nog prille Amsterdam-Bijlmer. Omdat het daar te gevaarlijk werd, zijn we naar Uithoorn verhuisd. Daar hebben we vijf jaar gewoond. Toen onze zoon werd geboren zijn we naar Maarsen-Pauwenkamp verhuisd, om vervolgens na 10 jaar weer te verhuizen naar Maarssen-Zandweg Oostwaard Buitenweg. We hebben samen drie kinderen en twee kleinkinderen.

Sport

In mijn jonge jaren ben ik begonnen met turnen bij DOS. Ik heb op school ook veel gebasketbald. Onze gymleraar was toen coach van het Nationaal Basketbalteam en hij trainde ons zo fanatiek dat we schoolkampioen werden. Daarna heb ik nog een tijdje gevoetbald; met ons team zijn we kampioen van Amsterdam geworden. Aan het begin van de Mulo-periode ben ik gaan wielrennen. We trainden toen vijf keer per week: van Amsterdam naar kopje Bloemendaal en terug en we deden tijdrijden om de Amsterdamse Bosbaan. Naar het Kopje toe kwamen we regelmatig de profs tegen. De beste aanleg had ik voor tijdrijden.

Mijn coach in die tijd was Piet Aandewiel (hoe kan het anders) een oud wereldkampioen op de baan; was toen al op leeftijd.

Later ging ik steeds minder wielrennen. Had meer oog voor andere zaken. Na getrouwd te zijn en het hebben van kinderen, heb ik de fiets aan de wilgen gehangen. Zo'n negen jaar geleden heb ik het fietsen weer opgepakt. Eerst ben ik gaan spinnen en toen dat goed uitpakte ben ik lid geworden van WTC Maarssen.

Ik fiets op een carbon van Stevens met daarop een Ultegra Compact van Shimano. Naast het fietsen golf ik 2x per week. Daarnaast ga ik om de week naar de thuiswedstrijden van Ajax; al één en veertig jaar seizoenkaarthouder.

Ik heb samen met Herman Eijgelshoven ook nog een aantal jaren het meisjes voetbalteam van VV Maarssen getraind. Onze dochters voetbalden in dat team. (Herman: Hans zorgde er voor dat Ajax trainer Bobby Harms gasttrainer was bij onze meiden).

Geloof

Ik geloof niet in een "geloofs hogere macht". Er is wel iets; wat weet ik niet. Moet hem of haar nog tegenkomen.

Muziek

Blues en Jazz muziek. Mijn vader hield van Gospel, Jazz en Blues. Ga soms nog naar een concert van oude blues muzikanten toe.

Waar erger jij je aan

Aan oneerlijkheid, achterbaksheid en leugenachtigheid. Als iemand mij voorliegt, kan hij of zij het e.e.a. terug verwachten.

Wat vind je het belangrijkste in je leven

Gezondheid, familie, geluk en liefde.

Wat vind je heel moeilijk en waar ben je heel bang voor

Zou het niet weten. Ik ga voor niets uit de weg. Ik ben niet bang en zal dat ook niet snel zijn of worden.

Heb je ooit iets verknald

O ja, zal best wel, weet alleen niet zo snel wat dat is geweest. Advies: vergeet je tegenvallers snel.

Help je mee in de huishouding

Ik kook twee keer per week. Ik strijk en lap af en toe de ramen. Ik poets ook zo af en toe. (Martilla: ik verzeker je, dat doet hij zeer grondig.)

Militaire Dienst

Ik heb erin gezeten, maar was er na een paar maanden er ook weer uit. Een van de redenen waarom we trouwden, was, dat ik in dienst moest. Een andere reden was, dat Martilla in de Bijlmer woonde en daar niet alleen wilde wonen. Omdat ik getrouwd was, flink zeurde (ik zat om de dag bij de kampcommandant) en ook omdat ik wat mensen op de juiste plek kende (ministerie van Defensie), lukte het me om er snel uit te komen. Ik heb in dienst o.a. nieuwe pantservoertuigen getest, maar vooral veel gelachen.

Start Vuelta Assen 2009

Herman Eijgelshoven

link **ATB** Oliebollenrit

Alleen voor ATB of CX

Na het grote succes van 2010, 2011 en 2012 doen we ook dit jaar een oliebolletrit met als afsluiting een lekkere oliebol van

Bakkerij Olink.

Oudejaarsdag 31 december 2013

Start 13.00 uur

Eindtijd $\pm$ 15.00 uur

Wordt jij de Oliebol van 2013?

Geef je dan op via de aangemaakte activiteit op de website van WTC Maarssen.

Bormio 2000 (+13)

Wat maakt fietsen leuk? Niet altijd die vele uren over de bekende routes in de vertrouwde omgeving Utrechtse heuvelrug en Hollandse polders. Nee dat zijn de cyclo's en de MH2D, maar het aller-leukste is de jaarlijkse fietsweek in een buitenlandse bergachtige omgeving!! Dit jaar, 15 t/m 23 juni 2013, is er gekozen voor Bormio en daarbij de cyclo Garfondo Giordana. Als je zegt Bormio zeg je eigenlijk Stelvio. Het pittoreske stadje Bormio ligt in Lombardije (1215 meter hoogte), ideaal centraal gelegen tussen een aantal hele mooie Alpengolfs waarvan de Stelvio de meest bekende en aansprekendste is.

De reis Maarssen – Bormio is 1000km. Bormio ligt heel noordelijk in Italië, aan de voet van de Stelvio, die in het gebied ligt waar Zwitserland, Oostenrijk en Italië samen komen.

Na 950km over snelwegen en goede binnendoor wegen beginnen we aan de laatste km's. Dit zijn echter wel hele andere kilometers, we moeten namelijk over de Umbrail pas (is de beklimming van de Stelvio vanuit Zwitserland). Lastig klimmetje zo blijkt, zelfs voor de auto.....

Eindelijk boven en klaar voor afdaling naar Bormio blijkt dat de Stelvio deze dag is afgesloten voor al het verkeer behalve fietsers. Zo doen die Italianen dat, en er zit niets anders op dan auto boven te parkeren en op de fiets verder te gaan ruim 2uur wachten was geen optie. Het plan was eigenlijk zoals elk jaar na de autoreis rustig de benen los te rijden. Dit jaar werd het anders en wel gelijk de Stelvio. De zon scheen overdadig en de moraal was goed dus wat kon Bertus en mij stoppen? Tussen 2.500 vooral Belgische deelnemers aan een goed doelactie ten voordele van de strijd tegen **diabetes** beginnen wij aan de 1^e klimkilometers van deze week.

Het zijn de laatste loodjes voor de Belgen en wij halen daardoor dus eigenlijk alleen maar fietsers in.

Een heerlijk begin en al snel staan we op de top van de Stelvio en gaan voor de afdaling naar Prad welke ook uitermate goed bevalt. Heerlijk alle 48 haarspeldbochten naar beneden en de kilometers vliegen net als wijzelf. Na ruim 25km afdalen staan we in Prato klaar voor de eerste echte uitdaging. Het werd een lange hete 1^e uitdaging. Zo snel als de tornate borden, welke in elke haarspeldbocht staan, in de afdaling gingen zo langzaam volgden ze elkaar op deze weg omhoog.

Na een lange autoreis en ruim 30graden was het harken en afzien. Gelukkig werd alles een beetje verdraagzaam gemaakt door het schitterende uitzicht wat we echter nog wel omhoog moesten fietsen. Maar na een dikke 2,5uur stonden we dan toch moe maar voldaan weer op de top van de Stelvio, en dat zou niet voor het laatst zijn deze week ☺.

Nog even paar km afdalen naar de auto en op zoek naar ons Hotel. Gelukkig met de auto want deze afdaling van de Stelvio is er een door onverlichte tunnels en wel lekker om deze vanuit de auto te verkennen. Ons hotel bevond zich in het centrum van Bormio en na een niet al te beste maaltijd in het hotel ging op onze kamer vroeg de lampjes uit na een lange maar mooie dag.

15 juni – 56,2km – 3:18uur – 2150hm

Zondag, na een lekker nachtje slapen was het plan vandaag redelijk rustig dagje te gaan maken.

Er stond één klim op het menu met een 'vlakke' weg ernaartoe. De klim bracht ons naar een klein dorpje in Teglio en volgens ons heet de klim ernaartoe ook zo, want konden geen ander bord of iets wat erop lijkt vinden (route 5 op de hotel Funivia kaart).

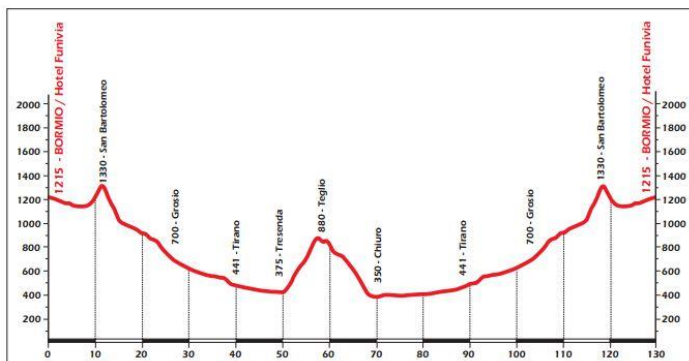
De weg naar Teglio was de weg die we nog va-

ker zouden rijden, zelfs tijdens de cyclo zouden we deze weg gedeeltelijk volgen. Het was geen straf deze weg, nee het was een schitterende weg langs een waterval en een schilderachtige omgeving. Het was ook de weg naar de befaamde MORTOROLO en die lieten we vandaag nog maar even voor wat ie was. Deze stond voor later deze week op de agenda.

Het was een wederom een mooie zonnige dag en alhoewel de klim toch nog even het nodige van ons vergde en het de hele dag op en af ging hebben we er een lekker fietsdagje opzitten.

Na het douchen op zoek naar wat te eten, en dat was eigenlijk de grootste uitdaging van de dag. Na veel vragen en zoeken wat gevonden en dat was gelukkig heel wat beter dan gisteren.

16 juni – 124,2km – 4:42uur – 2591hm

Deze maandag de laatste dag van het samen fietsen met Bertus en wij besloten dat te doen met 'rondje 6' met de klimmen over Forcola di Livigno, Passo Eira, via Livigno tunnels naar Zwitserland voor de Pass del Fuorn en Umbrail Pass.

Ronald en Boy zouden vandaag ook in Bormio aankomen en ik had al een beetje berekend dat het heel goed mogelijk zou zijn hun tijdens deze dag tegen te komen, wij op de fiets en zij in de auto, als ze dezelfde autoroute zouden volgen als ons eerder op zaterdag.

Onze laatste beproeving van de dag is namelijk de Umbrailpass met de fiets te overwinnen, en daarom WTC-shirt aan om als goed herkenningspunt te fungeren.

Het begin van deze dag was een heerlijke rustig omhaag lopende weg met veel verkeer. Anders was dit 2 jaar geleden tijdens mijn Transalp avontuur toen we over dezelfde weg reden maar waarvoor ze de wegen heerlijk auto vrij voor ons fietsers maken en wij heerlijk ons gang kunnen gaan. Het was een leuke dejavu naar mijn mooiste en beste fietsweek ooit.

Vandaag dus wel auto's en voortrazende vrachtauto's en opletten was wat er vooral van ons werd gevraagd. Van het uitzicht konden we nog niet echt genieten maar het was weer een mooie zonovergoten dag met schitterende vergezichten welke wij wederom op ons carbon moesten zien te overwinnen.

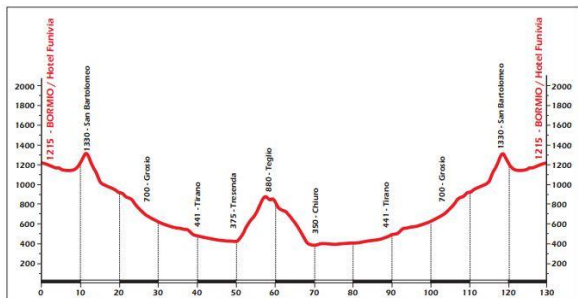
De 1^e en 2^e klim van deze dag gingen ons beide zeer goed af en hebben we weer een paar mooie colbordfoto's aan overgehouden. Na de foto's afdalen naar Livigno en de beroemde tunnels ervan. De tunnels waren inderdaad lang en voerden ons langs een schitterend stuwwaer. Helaas is de laatste tunnel, de overgang naar Zwitserland, niet meer toegankelijk voor fietsers,

maar een busje brengt je voor 8Euro naar de andere kant. Duur ritje voor iets meer dan 4 kilometer.

Aan de andere kant van de tunnel begon gelijk de klim naar Fuorn en dit was heerlijke weg met weinig verkeer over schitterend asfalt. Het was zeker geen makkie maar de heerlijke afdaling maakte al het afzien meer dan goed. Na deze afdaling op een terrasje in Santa Maria met uitzicht op het grote toetje van de dag de Umbrail Pass genieten van wat koude drankjes.

De Umbrail pass is een zeer zware klim, eigenlijk hele klim rond of boven de 10% stijging. Het gemiddelde stijgingspercentage word naar beneden gehaald door ruim een kilometer onverhard stuk weg waar het marginaal omhoog gaat. Wel een lekker rust momentje want de zon scheen hevig op ons bolletje en de temp naderde vandaag wederom de 30 graden.

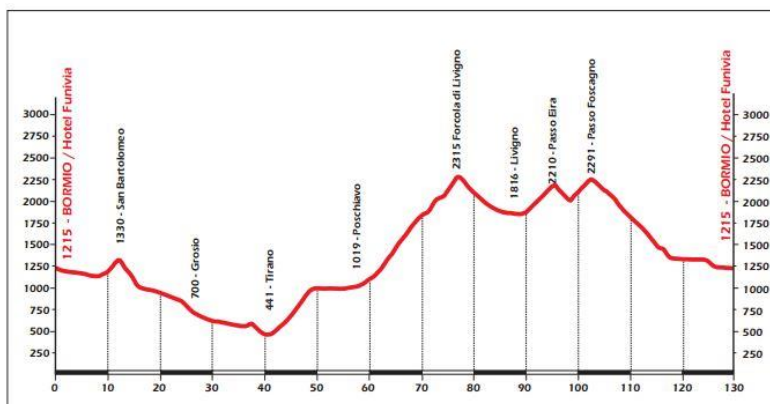
Net onder de top hoorde ik ineens een bekende kreet VENG VENG en daar waren Ronald en Boy in de auto. Ze genoten van ons afzien en na boven beetje bijpraten ging de twee duo's elk op eigen manier de afdaling naar Bomio en de tunnels tegemoet. De afdaling van ons ging zeer rustig er was zelfs nog een fotostop bij een schitterende waterval. De tunnels hebben we ook overleefd net als deze pittige dag.

17 juni – 117,6km – 5:47uur – 3192hm

Dinsdag was 'rondje 4' en de klimmen over Forcola di Livigno en Passo Eira vanaf andere kant als gisteren. Vanuit Bormio is het lekker op de fiets wakker worden. De eerste 40 kilometer lopen namelijk heerlijk geleidelijk naar beneden, maar iedereen weet wat je daalt moet je ook weer omhoog. Het omhoog gaan was ongekend voor ons poldermensen. Ruim 35km klimmen in zinderende hitte en zonder schaduw. Het was afzien vandaag daar kon de mooie omgeving zelfs niets aan veranderen.

De afdaling was waar we gisteren omhoog reden. Gisteren hadden we nog veel last van het verkeer, deze keer totaal niet. Heerlijk vol gas naar beneden, geloof niet dat we door veel auto's zijn ingehaald.

18 juni – 124,6km – 5:13uur – 2739hm

Woensdag, de dag waarop de groep compleet zou worden. Dit gebeurde dankzij het betere Jos Verstappen werk vroeger dan de reeds aanwezige voor mogelijk hielden.

De laatste arrive's (Daniel, Remco en Rob) wilden eerst even hun gemiste nachtrust wat inhalen en met een rustig ritje beginnen. De overige 4 mannen gingen voor de koninginnenetappe, de Stelvio van 2 kanten op en af. De dag werd eigenlijk gelijk aangevangen met klimmen. Gelukkig is de klim vanuit Bormio de 'makkelijkste', maar dat komt alleen maar doordat je de minste hoogtemeters hoeft te maken voor deze klim. Mede hoerdoor begint het allemaal nog vrij eenvoudig met stijgingspercentages van rond de 8%. Alleen de laatste paar km's welke Bertus en ik zaterdag al hadden gedaan zijn 10% en meer.

Eenmaal boven op 2760meter na fietsen door overwegend witte omgeving met hoge sneeuwmuur en een overvloed van prularia winkels, motoren, braadworst standjes en dure (vooral porsche's) auto's.

's morgens hadden we reeds besproken om de afdaling naar Prato via de 48 tornati's te doen en de veel gebruikte afdaling van de Umbrail met het onverharde stuk te mijden. Afdalen het blijft heerlijk, en het is denk ik ook de enige reden om zo'n zware beklimming te ondernemen. Helaas was het deze keer voor mijzelf een iets minder leuke afdaling. In haarspeldbocht 37 een ongelooflijk harde knal en daar schoof mijn fiets en ik erachteraan. In de bocht lagen wat stenen en die kon ik niet best ontwijken en waarschijnlijk mede door het vele remmen en dus warme velg een klapband achter. Gelukkig was de fiets nog heel en dus snel band verwisselen. Dit bleek echter tegen te vallen. Ongelooflijk maar waar knalde er nog twee binnenbanden. De reden konden we niet vinden en de 3^e heeft het de rest van de week prima volgehouden.

Na lichte aarzeling toch maar verder naar beneden want daarvoor waren we hier toch uiteindelijk.

De verdere afdaling ging gelukkig goed. En het terras in de zon was een welkome tussenstop om de wonden eens goed te bekijken. De wonden vielen gelukkig mee, maar de volgende dagen moesten vol gemaakt worden met een veelkleurig rechterbovenbeen.

De beklimming was zwaar, veel zwaarder dan zaterdag. Misschien kwam het door het geknakte moraal maar uiteindelijk toch boven gekomen en de 48 tornati's weer verslagen.

De laatste afdaling deze dag ging toch wel met de nodige reserve en een veel lagere snelheid dan de laatste dagen, maar de achterband gaf gelukkig geen krimp.

19 juni – 98,7km – 5:41uur – 3250hm

Donderdag, de enige dag deze week dat we als één groep op pad zouden gaan. Dit werd echter verstoord door miscommunicatie over de vertrektijd, en dus werd er in 2 groepen rondje 2 gereden.

Dit is het rondje wat eigenlijk ook tijdens de cyclo van zondag moet worden gereden, maar dan krijgen we nog een extra laatste klim erbij.

Vandaag dus 'alleen' over 2 beruchte (of befaamde) pukkels de Mortirolo en de Gavia.

De Mortirolo dankt zijn naam natuurlijk aan de legendarische renner Marco Pantani (het Olifantje). De Gavia is in Nederland natuurlijk bekend dankzij Johan van der Velde en Erik Breukink die deze klim in de vrieskou tijdens de Giro voor elke wielervriend op de kaart hebben gezet. Op de top in het restaurant hangen de foto's van deze barre girorit nog overal aan de muren.

Voordat we aan die vreselijke klim van de Mortirolo moesten beginnen konden we voor de 3^e keer de heerlijke dalende route rijden en heerlijk wakker worden. Helaas kwam er ook deze keer weer een einde aan dit lekkere ritje en dat was in Mazzo, de startplaats van de enige echte Mortirolo klim.

Het was voor mij reeds de 2^e keer dat ik deze klim deed want tijdens de transalp was dit ook een van de vele beklimmingen.

Het was wederom zwaar, met Keutenberg, ijzerbosweg en Cauberg stijgingspercentages maar dan 10km lang. Harken en nog eens harken met snelheden van rond de 8km/h en veelal staan op de trappers naar boven. Natuurlijk eerst nog even bij het standbeeld voor Marco Pantani een fotomoment om hierna de laatste zware loodjes naar de top te volbrengen.

We wisten wat ons zondag te wachten staat en iedereen twijfelde om de achterkrans nog eens te herzien. Gelukkig was ik goed voorbereid en had ik dit deze ochtend al gedaan na de zware afgelopen dagen.

Dachten we dat we het zwaarste voor deze dag achter ons hadden gelaten, kwam daar nog eens de wat mij betreft zwaarste klim van deze week achteraan. Ik weet niet wat deze klim zo zwaar maakte voor mij, het was denk ik een combinatie van onderschatting wederom de hitte en de lengte van de klim. Het is namelijk ruim 30km klimmen, het begin is dan nog goed te doen met rond de 5% stijgen maar na bijna 20km begint het echte werk en staat er geregeld meer dan 10% op de garmin en minder dan 9% geloof ik heel weinig.

De Gavia voert langs een schitterende vallei en dat uitzicht verlichte nog een beetje de pijn. Boven op de Gavia was het ook voor het eerst deze week koud en het restaurant was een welkome rust- en verzamelplek. In het restaurant zaten de andere

3 WTC-ers al van een warm drankje te genieten, deze bleken echter de Mortirolo van de wat 'makkelijkere' kant vanuit Edolo te hebben gedaan en dus geen foto's van Pantani standbeeld.

20 juni – 114,5km – 5:28uur – 28209hm

Vrijdag, voor ons een welkom afbouw dagje voor de andere Stelvio van 2 zijden. Met oog op de aanstaande zware cyclo werd besloten gas terug te nemen en deze dag 2 kleinere cols te gaan beklommen, de klim naar Bormio 2000 en die naar Cancano een stuwmeer op ruim 1900mtr.

Het weer was wederom heerlijk en de klimmen waren goed te doen alhoewel de teller nog wel even boven de 10% kwam op weg naar het stuwmeer. Het was een goed dagje met na iedere klim heerlijk genieten op terras of restaurant op de top.

121 juni – 56,9km – 3:02uur – 1622hm

Zaterdag was de vertrekdag uit Bormio. Dit met het oog op de cyclo om wat dichterbij de start te zitten.

Het hotel bleek echter een niet al te gelukkige keuze. Het bevond zich op bijna 30km van de start, maar voor die 30km moesten we wel de laatste col van morgen over, de Santa Christina. Best een aardig klimmetje met een paar fijne haarspeldbochten.

Gelukkig konden we het deze dag allemaal nog relaxed bekijken op weg naar Aprica om onze startbewijzen voor morgen op te halen en de startplaats eens te bekijken voor morgen.

Aprica was eigenlijk één lange straat met aan 2 kanten skihotels en restaurants. Ook was er aardig fietsspullen marktje met her en der wat leuke artikelen.

Wij Hollanders snappen dat niet maar Italië is de siësta heilig. Wij waren dus precies in de Siesta aanwezig in Aprica en van de nood een deugd gemaakt dan maar, even met z'n allen genieten van een goede pastamaaltijd het stapelen kon beginnen.

Na de lunch op zoek naar onze startbewijzen. In de hal aangekomen konden we al snel onze zakken met papieren bemachtigen en dus op weg terug naar het hotel. Na een 2^e pastamaaltijd van deze dag vroeg naar bed om morgen fit aan de start te kunnen staan. De weersverwachting voor morgen hielden de gemoederen al bezig, maar dat was nog niets vergeleken bij de rivier achter het hotel onder onze slaapkamers.

Een orkaan van geluid de hele nacht, en er werden niet veel slaapuren gemaakt.

22 juni – rustdag

Zondag, Granfondo Giordana dag, vroeger nog Granfondo Pantani geheten.

Parcours verkend en het noodweer leek allemaal mee te gaan vallen de storm zou waarschijnlijk pas losbarsten nadat wij gefinisht waren, hetgeen ook echt zo zou zijn bleek later.

Goed bericht dus wat zou er nog mis kunnen gaan.....

Nou het begon eigenlijk al met het ontbijt. De hotel eigenaar had even geen rekening gehouden met wat fietsers 's morgens voor een cyclo eten, en nadat de hele ontbijtbalie leeg was hadden de meeste van ons dat gevoel ook in hun buik, op naar de start. Remco en Rob hadden geen vertrouwen in goede weer afloop en besloten het fietsen te laten voor wat het was, de rest ging na een goede voorbereiding op pad.

Bij het uitladen van onze fietsen lette ik even niet op mijn eigen fiets en een beste knal was het gevolg. De fiets viel precies op mijn achterderailleur en die stond niet helemaal recht meer.

Geen tijd meer te verliezen want de start was aanstaande geen zin me druk te maken over fiets.

Na de start is het eerst 20km dalen, en dus levensgevaarlijk met links en rechts voorbij schietende Italianen. Rustig en voorzichtig beginnen was voor ons dus het idee.

De eerst spannende kilometers goed doorgekomen maar het schakelen voelde niet echt zoals het gewoonlijk was, veel geratel en gekraak. Schakelen dus maar minimaliseren was mijn besluit. Helaas is dit niet echt een dag om weinig te schakelen en na 40km doemde daar de reeds bekende klim de Gavia, en ik moest echt terug naar het kleine blad. Het was mijn laatste schakelmoment van deze dag. Mijn derailleur knalde in mijn achterwiel en mijn padje was finaal naar de klote, fietsen was dus ook gelijk klaar voor vandaag.

Daar sta je dan, met een kapotte fiets en vele honderden andere fietsers die voorbij kwamen. Een daarvan was Bertus, en na kort overleg hem doorgestuurd zouden elkaar na de finish wel weer zien. Er zat voor mij niets anders op dan op de bezemwagen te wachten, Na ruim half uur wachten zag ik daar eindelijk de laatste fietser aankomen en daarachter mijn redding 2 busjes één voor de fietsen en de andere voor de 'fietsers'. Snel plaats genomen en wederom een dejavu moment. Eerder dit jaar in een afdaling van de Waalse Pijl na 180km brak spontaan mijn stuur in tweeën en moest ik ook in bezemwagen mijn tocht afmaken. Zat ik toen alleen nu was ik reeds de 3 persoon in de bus. We waren vandaag een echte bezemwagen, er kon geveegd worden.

Er zijn toch altijd mensen die zo'n tocht denk ik onderschatten en zich niet echt lekker voorbereiden zoals wijzelf dat wel doen.

Mensen die bijna omvallen en dat na 20km dalen en 20km vals plat omhoog. De gehele klim achter deze 'stumpers' aan moeten rijden en dat voelde ook als een lijdensweg.

Gelukkig gingen we de laatste mensen nadat ze buiten de tijdslimiet kwamen voorbij en op naar de top. Aangekomen op de top waren er nog meer gegadigden voor de bezemwagen, en

niet vanwege fietsongemak. De bus was vol en wat er allemaal werd besproken kon ik helaas niet verstaan. De afdaling in de bus was veel minder aangenaam dan eerder deze week, maar we kwamen wel weer veilig beneden, op weg naar de Mortirolo.

Aangekomen bij de Mortirolo, na nog 2 personen met fietsproblemen te hebben opgepikt, was daar ineens Italiaanse chaos. Bijna alle Italianen hadden ander vervoer geregeld en de bus werd weer aardig leeg. Helaas kon ik het niet voor elkaar krijgen om me door een Italiaan 10km verder af te laten zetten, want we zaten precies op de weg naar ons hotel. Al balend nam ik weer plaats in de bus om mijn lijdensweg te vervolgen. STOP STOP STOP riep ik na 100mtr in de bus. Aan de rechterkant van de weg zag ik bij auto met een geel nummerbord 2 jongens een fiets inladen in een dikke BMW 5. Ik even vragen of deze jongens mij mee konden nemen en dat was helemaal geen probleem.

2^e bus weer openmaken en mijn fiets eruit en in de BMW. De twee broers waarvan een fietste en de ander gezellig mee gaat brachten mij 10km verder en zo was ik alsnog als 1^e in het hotel.

Gauw douchen, en wat slapen ik wilde liever niet nog een nacht wakker liggen naast deze herrie.

Na een paar uur kwam Bertus ook terug en hij was heel blij om gelijk naar huis te kunnen gaan.

Het werd een lange rit, met heel veel regen, maar we hebben het op het tandvlees zonder verdere ongelukken gehaald.

Het was een enerverende week, in een schitterend maar zware en uitdagende fietsomgeving.

Wat zal de jaarlijkse buitenlandse fietsweek van 2014 ons brengen???

Tot dan, Ernst-Jan.

23 juni – Granfondo Giordana 175km – 4500hm

Ernst-Jan Manten

Oudejaarsborrel 2013

Hierbij wil ik jullie graag uitnodigen voor de oudejaarsborrel.

Uiteraard weer met het vermaarde spel :

eet- en drinklokaal

de Dorpsgek

Een en ander vind plaats bij de dorpsgek op

Vrijdag 27 december vanaf 17.00 uur

Bij meer dan 25 deelnemers zijn de bitterballen op kosten van de vereniging.

Graag opgeven via de website

Daniël Bentveld

De eerste vuurdoop bij de MH2D.

Als je vol goede moede aansluit bij WTC dan is het verstandig om meteen een doel te hebben waar je gedurende het seizoen naar toe kunt werken. Dit was voor mij dan ook de mergel heuvelland 2daagse (MH2D). Dit doel heeft mij zeker geholpen om op de zondagen de wekker te zetten en niet weg te snoozen omdat het zo lekker ligt. Dit was niet altijd even makkelijk, zeker gezien het matige voorseizoen. We hebben een aantal keren in de vrieskou gereden en dit allemaal om goed voor de dag te komen bij de MH2D.

Als nieuweling is het niet altijd makkelijk. De "langzame" groep zou bij veel andere verenigingen een middengroep heten. Enige doorzettingsvermogen is dus wel vereist. Maar het geld was overgemaakt en dit was een goede stok achter de deur. Ik kan me nog goed het eerste rondje Soest herinneren waarna ik behoorlijk dood thuiskwam. Maar beetje bij beetje kwam de uithoudingsvermogen terug die ik in een ver verleden ook had. In augustus was er al een generale tocht in de Ardennen waardoor ik me besepte dat de Amerongse berg eigenlijk geen berg mag heten, de Stockeu dat is pas een berg! Gelukkig was er na deze confrontatie nog wat tijd om extra fietsuren te maken zodat deze nieuweling het seizoen goed kon afsluiten met de MH2D.

Teun kwam me thuis ophalen en het weekend kon beginnen! Wat je direct merkt is dat er al veel historie in WTC zit. Zo zijn er een aantal al langer lid van WTC dan dat ik op aarde ben. Het weekendje Limburg zit vol met rituelen en anekdotes, welke voor mij nog onbekend zijn omdat ik er niet eerder bij was. Zo start de lange tocht met een vaste koffie break in Nederweert. Waar iedereen zn tweede bakkie gratis pakt omdat dat vroeger ook altijd mocht. Het bord is weg maar wij van WTC hebben dit recht opgebouwd! Daarnaast is cafeïne is ook goed voor de prestatie welke we nog moeten leveren. De grote verhalen komen meteen op tafel, dat belooft nog veel goeds. Teun blijkt net op tijd Laurens eraan herinnerd te hebben dat de paardenworst niet vergeten mag worden. Uhm ja ook dat is traditie en traditie moet je in ere houden. Een tweede traditie van laurens is dat hij met de trein naar Limburg gaat. Dit keer voor het eerst met bagage.

In Limburg komen de auto's en laurens tegelijk aan. Het eerste dat me opvalt is dat molens in Eijsden geen wieken hebben. Maar dat schijnt ook niet nodig te zijn bij watermolens:). Het logeeroord is heel mooi en er wordt al snel verteld dat het iedere editie luxer wordt. Vroeger waren het nog slaapzalen en nam Teun emmers met pasta saus mee om kosten te besparen.

Tegenwoordig zijn er max twee op een kamer, is er ontbijt geregeld en gaan we uit eten. Crisis? Welke crisis! Na inspectie en verdeling van de slaappleaatsen gaat toch echt beginnen waarvoor we gekomen zijn: Fietsen!

Teun had een mooie route uitgestippeld om een beetje op te warmen. Nu niet meteen alle Limburgse bergen in omdat dat een eerdere editie iets te veel krachten had gekost. 3 goede beklimmingen om te bepalen hoeveel vorm er in de benen zit. Tijdens de rust werden de groepjes geformeerd wie welke afstand zou gaan doen in het weekend. Ik heb me samen met Jan laten overhalen om toch maar de 160-120 te doen. Je bent er toch dan maar meteen de langste afstanden. Het vervelende was dat we tijdens de opwarmronde de gids met de route kwijt raakten omdat Teun de groep moest verlaten. Dit terugweg verliep daardoor een beetje rommelig maar we zijn thuisgekomen.

Terug bij de molen kwam de volgende traditie ook tegelijkertijd aan. De bikkels die even met de fiets naar Limburg kwamen! Wat een tocht. Vele buien doorstaan en over 239km slechts 3 stoplichten! Ik zie mezelf dit volgend jaar nog niet doen, eerst maar even het weekend doorkomen.

In de ochtend met elkaar verzamelen en aftasten wat de benen willen. Gaan ze het halen? Zal ik het volhouden? De eerste klim begint meteen goed, de heuvel op om bij de start te komen. En dan moeten de 160km nog beginnen. Het was in ieder geval een zware en lange tocht. De klimmen waren pittig en ze volgden elkaar in rap tempo op. Gelukkig heb ik het volgehouden met de middengroep. Ze hebben niet op mij te hoeven wachten en daar had ik alleen op mogen hopen.

s'Avonds bij de molen waren er weer mooie discussies over de tocht, de langzame/gezellige, midden en snelle groep. 50km/u is toch echt te snel voor een langzame groep en Jan zou eigenlijk moeten promoveren naar de midden groep. En of er animo is voor de introductie van een nieuwe startersgroep welke max 28km/u gaat. We zullen het allemaal zien wat er gaat komen. Eerst maar voorbereiden op de volgende dag, naar bed!

Zondag was korter maar zeker niet minder zwaar... Ik hoorde al snel dat het wtc broekje de prestatie alleen maar groter maakt. Mijn achterwerk was dan ook behoorlijk beurs na het weekend. Al weet ik niet of dat een ander broekje dit had kunnen voorkomen. Ook deze dag haal ik de eindstreep. Al had het niet 5km langer mogen duren.

We kwamen als midden groep aan de late kant aan bij de molen. Hierdoor was niet iedereen meer aanwezig. Uiteindelijk is het om 1800 uur huiswaarts samen met Teun. Een klein groepje blijft nog achter omdat ze de volgende dag ook weer terug gaan met de fiets... Daar moet ik nu niet aan denken. Ik ga lekker uitrusten van dit zware weekend, op kantoor.

Je leert elkaar veel beter kennen tijdens zo'n weekend en ik hoop dat ik me vanaf nu ook een WTC'er mag noemen. Vanaf nu deel ik ook een beetje mee in de historie. In ieder geval bedankt voor de goede organisatie van Teun en Jurgen en Dick bedankt voor alle tips, ik kan nu beter dalen, ademhalen, kracht zetten, letten op voeding en op mn vochtinname.

Tot volgend jaar!

Frans Poldervaart

LAURENS BAAS MEDICOACHING

MANAGEMENT IN VERBINDING

Maakt dokters beter!

KENNEDYLAAN 2 3533 KH UTRECHT 030 2947193 m 06 22372615 WWW.MANAGEMENTINVERBINDING.NL

Wat deed U vorige zomer ?

Surfen

Roller-skate

Fuifbeest

Tennis

Fietsen !

Pats boem! seizoen weg.....of toch niet helemaal?

Mijn seizoen begint altijd al een beetje laat. Tegen de tijd dat ik denk, hé het is mooi weer, heeft een aantal van de club er al minimaal 4 rondjes Soest op zitten. Zo had ik dit jaar in April mijn eerste rondjes Soest gereden en het begin van een goede conditie was daar. In de winter weinig op de MTB gezeten maar wel aardig wat geschaatst, o.a. de elfstedentocht tocht, twee dagen na de afgelasting. Kortom een leuk fiets seizoen stond te beginnen. Op mijn vrije maandag middag, graadje of 22 C, met een lekker zonnetje nog even een paar rondjes skeeleren op het "Lint" om ook de schaatsslag bij te houden. (ben immers aankomend jaar ingeloot indien de tocht der tochten door gaat.....).

Voor diegenen die "het lint" niet kennen, het gaat hier om een autovrij recreatie route in Vleuten van zo'n 10 km lang, 8 meter breed. Om het gemotoriseerd verkeer toegang te kunnen geven binnen de ring van het Lint zijn er een aantal kruisingen. Personen op het Lint hebben voorrang, duidelijk aan gegeven door een zebrapad.

Net heerlijk begonnen aan mijn tweede rondje nader ik het zebra pad en ik verminder nog wat vaart (ook als je voorrang hebt is het niet verstandig met 30 km/uur zonder remmen een weg over te steken.....). Ik dacht nog, die auto staat toch echt stil voor de zebra maar nee hoor! net als ik de zebra wil oversteken geeft madam gas!!! In plaats van als een Duke of Hazzard over de motorkap te springen (was 20 jaar geleden misschien wel gelukt...) ben ik totaal verrast en knal tegen de auto. Mijn linker skeeler schiet nog een beetje door en het wiel van de hippe Fiat 500 doet de rest.

Daar lig je dan, op een zebra met een pijnlijke enkel. Geen heftige pijn maar mijn gezond verstand kon nog wel beredeneren dat mijn enkel deze hoek niet geheel schadeloos kon doorstaan.

5 minuten later in diezelfde Fiat 500 richting Diaconesse Ziekenhuis. Ik had al op veel plekken reclame gemaakt voor bakkerij Olink, maar nog nooit in een ziekenhuis. De foto's lieten weinig te raden over, gebroken enkel. Vanmiddag maar even bellen naar de baas dat ik morgen niet kom werken, toen nog niet wetende dat ik pas vier en halve maand later weer aan het werk zou zijn. Mensen vroegen wel eens, als piloot heb je toch je voeten niet nodig? Dit is ten dele waar maar als er systemen uit vallen (een motor bijvoorbeeld) dan zijn je voeten je grootste vriend.

Chagrijnig....

Langzaam komt dan het besef dat het fietsseizoen wel klaar is (en nog veel meer dan dat maar aangezien het hier om een stukje in een fietsblad gaat zal ik jullie daar niet mee vermoeien).

Tegen die tijd dat ik weer mag fietsen, vallen de blaadjes vast al weer van de bomen, dacht ik. Nou, dat viel toch nog mee! Twee weken spalkgips, operatie, weer drie weken spalkgips, vier weken loopgips, na negen weken zat ik eind Juni weer op de hometrainer. Op de weg fietsen ging nog niet want mijn voet vast zetten in mijn SPD pedalen vond mijn Fysiotherapeut een slecht idee. Maar goed, de hometrainer is ook een fiets en voor de conditie prima. Half Juli zou ik met het gezin naar Spanje rijden en het zou toch toch niet zo zijn dat dit de eerste vakantie zonder fiets zou worden?

Van mijn Fysio kreeg ik een "GO" en rond Girona werden de eerste kilometers gemaakt, daar word je dus heel blij van! Dan neemt de fantasie het geheel over en denk je dat er later in het jaar misschien nog wel een fiets tripje naar het buitenland in zit. Zo geschiede.

Eind September met mijn broer André en fietskoffers in het vliegtuig naar Genève. Mijn ouders waren (toevallig.....huhu) ook in de buurt en zo koersten we de eerste dag vanuit Genève over de

"Col de la Ramaz" richting camping van mijn ouders. Op dag twee een heerlijk route, samen met mijn vader, over de "col de la Colombière" (gemiddeld 10%, respect voor mijn 69 jaar oude vader) via Le Grand Bornand terug naar Taninges.

De Steentjes: André, Nico en Chris op de Col de la Colombière.

Le Grand Bornand

Op dag 3 via Samoëns, over de Col de Joux Plane, Morzine, Col de Avio-raz, Morzine en weer Taninges. (Mijn vader vond één col van de buiten categorie wel voldoende en dus reden we de laatste col met zijn tweeën).

Dag 4 een rustig ritje met z'n tweeën terug naar Genève. Fietsen demonteer- en inpakken en terug naar Maarssen. Zo krijgt een ogenschijnlijk belabberd fiets seizoen toch nog een heel mooi einde.

Het is nu Oktober en ik ben nog zeker niet 100 % hersteld, dus maar hopen dat het in Friesland niet al te vroeg gaat vriezen dit jaar.....

Nico van der Steen

WTC Maarssen Fietsweek 2014

Albertville, Savoie, Frankrijk!

Meld je aan op de site.

De WTC Maarssen fietsweek voor volgend jaar staat alweer in de steigers. Van 14 – 21 juni 2014 zullen we de wegen rondom het voormalig Olympische dorp Albertville gaan verkennen. Albertville ligt in het zuidelijke deel van de alpen in de buurt van Annecy en Chambéry. Het is ca. 1050 km vanaf Maarsen.

De omgeving van Albertville ligt bezaaid met fantastische bergen en beklimmingen met namen die zeer tot de verbeelding spreken. Wat te denken van de Col de Madeleine, Col des Aravis, La Plagne, Val Thorens en Courchevel. Maar ook een rit om het meer van Annecy behoort tot de mogelijkheden. Het gebied is geschikt voor elk niveau en je kunt het zo gek maken als je zelf wilt.

De week staat open voor iedereen en je mag natuurlijk ook een introducee meenemen. Maar meld je wel snel aan want vol = vol. We gaan uit van maximaal 25 personen (m/v). We verblijven met z'n allen in een accommodatie (chalet of hotel) waar de maaltijden dagelijks worden verzorgd en waar de fietsen veilig kunnen worden gestald. Details volgen later nog.

Mocht je nog ideeën of wensen hebben mail dan even naar daniel.bentveld@gmail.com. De prijs voor deze week zal excl. vervoer op ongeveer € 500,- uitkomen. De fietsvakantie valt weer tijdens het WK voetbal dus neem je oranje-fan spullen weer mee! Zet maar alvast in de agenda en blijf vooral FIETSEN!

Daniël Bentveld

CONTRACTA BOLD (extra bold) 72pt.
Every "Contracta Bold" sheet is laminated with a protective backing sheet.

LETRASET
TACENAR

YOU CAN'T
BUY HAPPINESS
BUT YOU CAN
BUY A BIKE
AND THAT'S
PRETTY CLOSE

SHEET 1120

Printed for LETRASET 4112 SANBORN 3/7/1981

Printed in England © Letraset 1981

Aparte koppeltijdrif van WTC Maarssen

Op zondagochtend 6 oktober hield de Wieler Toer Club Maarssen haar jaarlijkse koppeltijdrif. Het startpunt was het Theaterlokaal in de Kuyperstraat. De koppeltijdrif is vernoemd naar het overleden lid Ruud Stappershoef. Deze rif sluit tevens het wielerseizoen op de weg af. Het gaat er in deze rif niet om wie het snelste rijdt. Het gaat er om welk koppel zijn opgegeven gemiddelde snelheid het dichtst benadert. De gemiddelde snelheid dient elk koppel van te voren op te geven. Bij het opgeven weet men de afstand en de route nog niet. Het is ook verboden om met een snelheidsmeter te fietsen. Eerst bij het klokken van de start wordt de gepijlde route van de eerste helft mee gegeven. Bij het pauze punt wordt de rif gestopt en krijgt men de route van de tweede helft. Hier kon men kiezen voor een korte en lange tweede helft. De gereden afstand van de koppeltijdrif kregen de koppels eerst te horen als ze allemaal teruggekeerd waren in het Theaterlokaal. Er deden 16 koppels mee. Winnaar werd het koppel Jan Willem Schipper en Jos Knoops. Van te voren hadden zij 25,8 km opgegeven. Bij het eindpunt waren ze elf seconden te snel. Waren ze elf seconden later binnengekomen dan hadden ze exact hun snelheid gehaald! Dat is bijna ongelooflijk. Laatste werd het koppel Daniel Bentveld en Ernst Jan Manten. Zij reden 22 minuten te snel. Dat geeft aan hoe moeilijk het is een gemiddelde snelheid te fietsen zonder een snelheidsmeter.

Het weer was die zondag prachtig en er werd gefietst door een schitterend gebied. Het parcours kende niet veel verkeer. Vanuit de Theaterschool vertrok men naar Haarzuilens, de Breudijk, Woerden, Linschoten, Oudewater om bij Poppelendam te pauzeren.

De korte versie ging daarna ongeveer dezelfde route terug. De langere maakte een extra lus via de Reeuwijkse Plassen. De korte versie van de tijdrit bedroeg 64,9 km en de langere 77,6 km. Na afloop was er goedverzorgde lunch in het Theaterlokaal voor de deelnemers en de introducees. Het was uitstekend georganiseerd. De deelnemers hebben genoten; dank aan de organisatoren en de vrijwilligers.

Rang lijst	Renner1	Renner2	Doel snelheid [km/h]	Werkelijke snelheid [km/h]	Afstand [km]	Te laat + Te vroeg - [hh:mm:ss]
1	Jan- Willem Schipper	Jos Knoops	25.8	25.8	64.9	- 00:00:11
2	Teun van Es	Herman van Eijgelshoven	26.7	27.0	64.9	- 00:01:26
3	Jan Leeftang	Albert van Leeuwen	30.2	29.6	77.6	+ 00:02:55
4	Dick de Jong	Ruud de Bree	26.8	27.4	77.6	- 00:03:32
5	Jan van Zwam	Henk Oskam	25.0	24.4	77.6	+ 00:04:43
6	Jeroen Bouman	Martin Perdon	27.1	26.4	77.6	+ 00:04:48
7	Rob Jansen	Frans	25.2	26.6	64.9	- 00:08:07
8	Rolf Alberts	Irma Alberts	25.3	26.7	64.9	- 00:08:16
9	Jurgen Visser	Erik Dirkse	27.2	25.7	77.6	+ 00:09:40
10	Mark Mondé	Erik Buishand	26.8	24.2	64.9	+ 00:15:26
11	Victor Remers	Jorik Remers	27.4	24.3	64.9	+ 00:18:22
12	Ernst- Jan Manten	Daniel Bentveld	26.3	30.1	77.6	- 00:22:36

De trotse winnaars van de koppeltijdrit 2013

Redactie

Recepttip voor de feestdagen: eend met whisky

Koop een eend van ongeveer 5 kg voor 6 personen, twee grote flessen Schotse whisky, spekreepjes en een fles olijfolie.

De eend larderen en de binnenkant inwrijven met peper en zout.

De oven voorverwarmen op 180 graden en een longdrinkglas voor de helft vullen met whisky.

De whisky opdrinken tijdens het voorverwarmen van de oven.

Daarna de eend op een muur-/ vuurvaste schaal leggen en een tweede glas whisky inschenken.

Het tweede glas whisky opdrinken en de eend in de oven zetten.

Na 20 minuten de oven op 200 graden zetten en 2 glaven vubben met whisky.

De glaven opdlinken en de scherven van et eelste glav oplaapen.

Nog en nalff glav insjenke en opdlinke.

Na en nalff uul de hoven opedoen om deend te sjekkn.

Blantwondezalf in de padkamer ganaale en opde povekand van de linke-rand toen.

Denove nen sgop geve.

Twee glave whiskyinsjenke en tmiddeste glaf leegdwinke.

Den nove opedoen naadattet eerste glaf leegis en de sjotel vastpakke.

Blantwndezaalf op tbinnekand van de regtehantoen en deend oprape.

Deend nogis oprape en metten nantdoek de bwantwondesalv vandeheent fege.

Ze hande ontvette me visky en de tube mesalv veeropraper.

Tkapotte glazzopvege en deent teurg in dehove doen.

Deheent oprape hen de ove eers opedoen.

De twwwiede flesj bisky pedoen en regtopsette.

Opstaan van de floe en tochma blijfe zitte.

De bles opde gronf neerzette.

Uide bles dlinken wande glave zijn opof kabot.

Denove afzette, dooge sluiten en omfalle.

Laat de volgende morgen de eend degusteren met citroen en mayonaise.

De hele middag en de vroege avond de rotzooi van de muren en het plafond verwijderen en de keuken opruimen.

De glasscherven en de flessen naar de glasbak brengen en op de terugweg paracetamol en maagzout kopen?

Eet smakelijk

MH2D Stokhem: De Dode Man

Op zondagmorgen 22 september zat ik met mijn kameraad op het bankje midden op de Dode man en keek naar de toerrenners van de MH2D. De Dode Man is de zijkant van de Keuterberg. Hij is zeer steil en dodelijk als je al veel klimkilometers in je benen hebt. De klim begint direct al heftig, vlak bij het bankje even af en wordt opnieuw erg steil. De naam Dode Man komt van het kerkhofje dat ongeveer op de helft van de berg ligt.

Ik zag een jongeman van zeker 150 kilo de heuvel stapvoets omhoog fietsen. Hij stapte niet af. Ik zag oma's en opa's de heuvel beklimmen. Jongemannen en meiden die de Dode Man sprintend bedwongen. Ik zag een renner met de schoenen in zijn handen de berg oplopen; clip kapot getrapt. Hoe langer ik er zat, des te meer bewondering kreeg ik voor die duizenden die meededen aan de MH2D; een geweldig wielerspektakel. Maar uiteindelijk zat ik er voor onze jongens. Ik wilde ze op de foto hebben, daarvoor was ik naar de Dode Man gegaan. Hier zijn er een paar.

De Vlaai.

Kledingsponsors WTC Maarssen

Wij zijn Inge en Willy Olink en het is onze uitdaging om bezig te zijn met het maken van producten waarvan we houden en die we fijn vinden. We hebben een bakkerij, banketbakkerij, ijssalon en chocolaterie. Het verheugt ons u te mogen ontmoeten en begroeten in onze winkel, zodat wij al ons moois en lekkers met u kunnen delen. www.bakkerij-olink.nl

In onze vestigingen in Utrecht & Maarssen vindt u alles wat met fietsen te maken heeft. Niet alleen fietsen maar ook een ruime keuze van topmerken in accessoires, kleding, onderdelen en een uitgebreide werkplaats. Een compleet assortiment en natuurlijk een gedegen advies is bij zoveel keus minstens zo belangrijk, bij Ekeris Fietsplezier staan deskundige vakmensen voor u klaar!

www.ekerisfietsplezier.nl

Freelance.nl is een platform waar opdrachtgevers en opdrachtnemers met betrekking tot tijdelijke arbeidsopdrachten aan elkaar gekoppeld worden d.m.v. het marktplaatsprincipe. Met meer dan 165.000 ingeschreven freelancers en 30.000 opdrachten per jaar is Freelance.nl de grootste werkmarktplaats van Nederland.

Feel free, join us. www.freelance.nl

Een verrassende en steeds weer vernieuwende cateraar, gevestigd en werkend vanuit het hart van Nederland. Rosco Catering is aangesteld als de vaste cateraar voor die locaties en staat garant voor kwaliteit en vakbekwame bediening.

www.rosco-catering.nl

Wessels Zeist

Bouwbedrijf Wessels Zeist bv kent een lange geschiedenis van fusies en overnames.

De naam Wessels Zeist blijft bestaan na de laatste fusie in 1997 in Koninklijke Volker Wessels Stevin nv.

Binnen Koninklijke Volker Wessels Stevin nv is Bouwbedrijf Wessels Zeist bv werkzaam als zelfstandige werkmaatschappij met een eigen winst- en omzetverantwoordelijkheid. Door deze verbinding kan een beroep gedaan worden op een professionele materieeldienst en de aanwezige kennis en ervaring binnen het concern

www.wessels-zeist.nl

Om zorgvuldig met tijd om te gaan en exact te weten waar de tijd van u en uw medewerkers blijft, biedt Atimo u slimme hulpmiddelen. Het softwarepakket Time-Wize® vormt daarbij de basis. www.atimo.com

Bernardus afbouw- en klussenbedrijf

[Kamelenspoor 66](#)
[3605 EC MAARSEN](#)
tel. 0346-566821

www.hairmaxx.nl

De HAIRMAXX kappers formule kenmerkt zich door persoonlijke aandacht, een deskundig advies dat aansluit bij de wens van de klant en waarbij de prijs-kwaliteit volledig in balans is. Twee keer per jaar wordt een eigen modelijn ontworpen welke uitgebreid de aandacht krijgt in het consumentenblad Seasons dat iedere klant meekrijgt. Daarnaast spaart de klant bij HAIRMAXX via de loyalty card voor leuke cadeaus of acties.

Direct Mail • Transactiemail • Grafimedia

Edisonweg 10
3442 AC Woerden
Postbus 303
3440 AH Woerden
T +31 (0)348 433 144
www.impress.nl

Management Certificates
ISO 9001 - Quality
ISO 14001 - Environmental
ISO 27001 - Information Security

uitvaartonderneming

Snijders b.v.

Wij lopen met u mee, in alle rust en vol aandacht.

De emoties zijn vaak zo overweldigend, het verdriet zo groot. Juist dan is het fijn als er iemand met u meeloopt, iemand die samen met u de tijd neemt om vorm aan het afscheid te geven. Wij luisteren naar u, helpen u en steunen u als het allemaal even te veel wordt.

Iedere stap die wij zetten, zetten we samen met u, in alle rust en vol aandacht. Zo ontstaat een persoonlijke uitvaart; een afscheid dat op een zachte manier deel gaat uitmaken van uw dierbare herinneringen. Een afscheid waarover u later kunt zeggen dat het goed was, omdat ieder detail zo precies aansloot bij uw wensen.

Op onze website vindt u meer informatie over onze manier van werken. Wilt u liever een persoonlijk gesprek? Bel ons dan voor een afspraak.

Snijders Uitvaartonderneming b.v.
telefoon: 0346 – 580132 (dag en nacht bereikbaar)

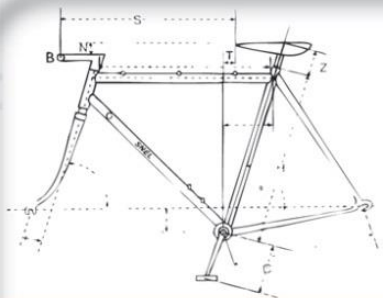
Rouwcentrum en kantoor:
Kerkweg 14
3603 CM Maarssen

telefoon: 0346 – 580272
fax: 0346 – 580250

www.snijdersuitvaart.nl info@snijdersuitvaart.nl

SNEL

kwaliteitsfietsen en framebouw op maat

UNIEK MAATWERK

...wil zeggen dat we exact uw maat opnemen om u de juiste maat fiets te kunnen leveren. Uniek is dat we, mocht dat nodig zijn, frames exact op maat kunnen bouwen. Niet altijd nodig, maar het kan in sommige gevallen medisch verantwoord zijn en ideaal voor sporters die optimaal op de fiets willen zitten.

...is het belangrijkste kenmerk van onze fietsen. Inmiddels is er een uitgebreide vaste klantenkring en we ontvangen regelmatig prijsuitreikingen en positieve aandacht in de media. Ons vakmanschap en zo'n 70 jaar ervaring zorgt voor optimaal fietsplezier op maat, voor iedereen.

TOPKwaliteit

DE BESTE SERVICE

...vinden we in ons tweewielercentrum vanzelfsprekend. Deskundig personeel adviseert alle fietsliefhebbers, van toerfietsers en sporters tot recreanten en dagjesmensen. Uw fiets krijgt na 300 km een gratis servicebeurt en vervolgens kunt u nog het hele jaar bij ons terecht voor gratis service.

SNEL tweewielers

TOER

RACE

STADS

CROSS

ATB

TANDEM

SNEL tweewielers | Amsterdamsestraatweg 414 abc | 3551 CX Utrecht | 030 2441971

WWW.SNELTWEEWIELERS.NL